

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 12^{ον} / 25^{ον} Ιουνίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Κατά τήν ἡμέραν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἀναμιμνήσκεται ὅτι ὁ ὁσιος Ὀνούφριος ἔζησεν εἰς Αἴγυπτον ἀρχικῶς εἰς Κοινόβιον εἰς Ἐρμούπολιν τῆς Θηβαίδος. Ἀκολουθῶς μιμούμενος Ἠλίαν τόν προφήτην καί Ἰωάννην τόν Πρόδρομον ἀνεχώρησεν εἰς τά ἐνδότερα τῆς ἐρήμου καί ἔζησεν ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει ἐξήκοντα ἔτη χωρίς νά ἰδῇ ἄνθρωπον. Συνήντησε δέ αὐτόν ὁ Ἅγιος Παφνούτιος. Ἐκδημήσαντος αὐτοῦ «κατέπεσεν ἡ καλύβη αὐτοῦ, ἐξηράνθη ὁ φοῖνιξ καί ἐστείρευσεν τό ὕδωρ τῆς πηγῆς, ἐξ ἧς ἔπιεν».

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου ἐωρτάσθη εἰς τό Πατριαρχεῖον εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην εἰς τό βάθος τῆς κοιλάδος Γκεχενώμ ἔναντι τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλβάμ καί ἐπὶ τοῦ Ἄγρου τοῦ Κεραμέως, τόν ὁποῖον ἠγόρασαν οἱ Φαρισαῖοι «εἰς ταφήν τοῖς ξένοις» μέ τά τριάκοντα ἀργύρια, τά ὁποῖα ἐπέστρεψε μεταμεληθεῖς ὁ Ἰούδας.

Εἰς τήν ἀρχαίαν Μονήν αὐτήν, τήν ἀνακαινισθεῖσαν ὑπό Ἀγιοταφитῶν Πατέρων τόν 19^{ον} καί 20^{ον} αἰῶνα, προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος καί τῆς θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, καί Ἱερομονάχων τῆς Μονῆς Ὑμπλοῦ τῆς Μητροπόλεως Πατρῶν, ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεῶν καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καί προσευχομένων μοναχῶν, μοναζουσῶν καί Ἱεροσολυμιτῶν καί προσκυνητῶν ἐλθόντων ἐξ Ἑλλάδος.

Πρός τό Ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον ὁ Μακαριώτατος εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

«Δίκαιοι δέ εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήπονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς καί τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν», (Σοφ. Σολ. 5. 15-16), λέγει ὁ σοφός Σολομών.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε σήμερον ἡμᾶς ἐν τῷ ἱστορικῷ καί ἁγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ, «εἰς τόν ἀγρόν τοῦ Κεραμέως, τοῦ γνωστοῦ ὡς “ἀγροῦ αἵματος” ἕως τῆς σήμερον, (Πρβλ. Ματθ. 27, 7-8), ἔνθα ἡ ἐπώνυμος Ἱερά Μονή τοῦ Ὀσίου Πατρός ἡμῶν Ὀνουφρίου, ἵνα εὐσεβῶς ἐορτάσωμεν τήν σεβάσμιον μνήμην αὐτοῦ.

Ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος κατήγετο ἀπό τήν Αἴγυπτον. Ἀκούσας δέ περί τοῦ ἀσκητικοῦ καί ἐρημικοῦ βίου τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ καί τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου κατέφυγεν εἰς τήν ἔρημον, παραμείνας ἐκεῖ «ἐπί ἑξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μή ἐωρακώς τό σύνολον», ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ, ἐπικαλούμενος τήν μαρτυρίαν τοῦ ὁσίου Παφνουτίου, ὁ ὁποῖος συνήνητησεν αὐτόν εἰς τά βάθη τῆς ἐρήμου.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος ἀνήκει εἰς τήν χορείαν τῶν ὁσίων καί Δικαίων, τῶν οἰκούντων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ὡς λέγει ὁ Σοφός Σολομών: «Δίκαιοι δέ εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ», (Σοφ. Σολ. 5,15). Τοῦτο ἐξ ἄλλου διατρανοῖ καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ λέγων: «Ὁλος θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης, τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς Αὐτοῦ καί τῆς τρυφῆς τήν ἀπόλαυσιν καί ζωῆς τόν χειμάρρουν καί τῶν ἑορταζόντων τόν χορόν καί χαράν τήν ἀγήρω ἀπείληφας, Ὁνούφριε».

Ἀφορῶν εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν Χριστόν (Ἑβρ. 12,2) καί ἀκούων εἰς τήν προτροπήν τοῦ Κυρίου: «Ζητεῖτε πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ» (Ματθ. 6,33), ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος ἀφώρισεν ἑαυτόν εἰς τήν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καί διανοίας αὐτοῦ, ἀναζήτησιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. «Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τήν ὁδόν σου καί ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καί αὐτός ποιήσει καί ἐξοίσει ὡς φῶς τήν δικαιοσύνην σου», (Ψαλμ. 36, 5-6), λέγει ὁ ψαλμωδός.

Ὦντως, ἡ ἐπιτέλεσις, δηλονότι ἡ ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, λόγω τε καί ἔργῳ κατέστησαν τόν ὁσιον Ὁνούφριον περίοπτον, τήν δέ δικαιοσύνην τοῦτέστιν τήν ἁγιωσύνην αὐτοῦ, ἀναλάμπουσαν δίκην, φωτός ὡς λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ἡ γνῶσις τοῦ Θεοῦ τῇ ἐνεργείᾳ καί φωτιστικῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνέδειξαν τόν πατέρα ἡμῶν Ὁνούφριον ὁσιον καί εὐσεβῆ ὡς λέγει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς: «ὁ δέ ἐγνωκώς τόν θεόν ὁσιος καί εὐσεβής ἐστί».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἱερώτατος Ὁνούφριος ἀπέθεσεν, κατὰ τό παράγγελμα τοῦ Θείου Παύλου, τόν παλαιόν ἄνθρωπον, τόν φθειρόμενον κατὰ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, καί ἀνανέωσεν αὐτόν τῷ πνεύματι τοῦ νοός, καί ἐνεδύθη «τόν καινόν ἄνθρωπον τόν κατὰ θεόν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καί ὁσιότητι τῆς ἀληθείας», (Πρβλ .Εφ. 4,22-23). Διό καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ λέγει: «φῶς νοητόν καί οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὡφθης Ὁνούφριε καί νῦν μετὰ ἀγγέλων ἡρίθμῃσαι κραυγάζων, Ἀλληλούϊα».

Ἀναφερόμενος εἰς τόν εὐσεβῆ ἄνθρωπον, δηλονότι τόν δίκαιον καί ὁσιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Κλήμης Ἀλεξανδρεὺς λέγει: «ἅπας δέ ὁ βίος αὐτοῦ [=τοῦ δικαίου καί ὁσίου] πανήγυρις ἁγία. Αὐτίκα [=παραδείγματος χάριν] θυσίαι μὲν αὐτῷ, εὐχαί τε καί αἶνοι καί αἱ πρό τῆς ἐστιάσεως ἐντεύξεις [=μελέται] τῶν Γραφῶν· ψαλμοί δέ καί ὕμνοι παρά τήν ἐστίασιν [=κατὰ τό δεῖπνον], πρό τε τῆς κοίτης· ἀλλά καί νύκτωρ εὐχαί πάλιν. Διὰ τούτων ἑαυτόν ἐνοποιοῖ τῷ «θείῳ χορῷ» ἐκ τῆς συνεχοῦς μνήμης, εἰς ἀείμνηστον [=εἰς διαρκῆ μνησίαν] θεωρίαν ἐντεταγμένος [=προσκολλημένος].

Διὰ τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀσκήσεως αὐτοῦ, δηλονότι τῆς συνεχοῦς μνήμης τοῦ Θείου ὀνόματος καί τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καί λατρείας, κατὰ τό εἰρημένον «λατρεῦειν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἐν ὁσιότητι καί δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν», (Λουκ. 1,74-75), ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος κατήνητησεν εἰς ἀείμνηστον, δηλαδή εἰς διαρκῆ θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ὡς οἱ Ἅγιοι

Ἀπόστολοι ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ κατά τήν ἡμέραν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ μακάριος Ὀνούφριος ἐνοποίησε τόν ἑαυτόν τοῦ «τῷ θείῳ χορῶ», γενόμενος οὕτω συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων καί συμμετοχος τῶν Ὁσίων καί Δικαίων, ἀλλά καί κοινωνός καί συγκληρονόμος τῆς θείας δόξης.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ ἐορτίως τιμῶντες τήν ἱεράν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὀνουφρίου, καλούμεθα ἵνα ἐντρυφήσωμεν ἐν ταῖς ἀρεταῖς αὐτοῦ, διότι ἐν αὐτῷ τῷ μακαρίῳ Ὀνουφρίῳ καί πᾶσι τοῖς ἀγίοις καί ὁσίοις ἐφανερώθη τό φῶς τό ἀληθινόν, δηλαδή ἡ σώζουσα Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρακαλέσωμεν τόν Ὁσίον Πατέρα ἡμῶν Ὀνούφριον, τόν ἔχοντα παρρησίαν πρὸς Κύριον, ἵνα σύν ταῖς ἱκεσίαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας πρεσβεύωσιν ὑπέρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν, Ἐτη πολλά!».

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία πρὸς τόν τάφον τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου Μητροφάνους ἀνεγνώσθη Τρισάγιον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν κτιτόρων τῆς Μονῆς καί τῆς μοναχῆς τῆς Μονῆς Σεραφείμας καί εὐχή εὐλογίας τῆς ἀπαρχῆς τῶν ὀπωρῶν σύκων καί σταφυλῶν.

Ἐν τέλει, ἡ ἀνακαινίζουσα τήν Μονήν ὁσιωτάτη μοναχή Παῖσία, ἐδεξιώθη τόν Μακαριώτατον εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας